

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně:

V.J. Rott s.r.o., IČO: 480 26 018,
sídlem Malé náměstí 142/3, 110 00 Praha 1,
zastoupené advokátkou JUDr. Taťánou Kafkovou,
sídlem Široká 25/6, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy, IČO: 00064581,
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2023, č. j. MHMP 2519593/2023, sp. zn. S-MHMP 1845246/2023/STR

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 30. 11. 2023, č. j. MHMP 2519593/2023, sp. zn. S-MHMP 1845246/2023/STR (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Úřadu Městské části Praha 1, odbor výstavby (dále též jen „*správní orgán I. stupně*“), ze dne 19. 5. 2023, sp. zn. S UMCP1/149310/2018/VÝS-Zi/Hd-1/301, č. j. UMCP1 210365/2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým bylo zastaveno společné územní a stavební řízení vedené pod sp. zn. S UMCP1/149310/2018/VÝS-Zi-1/301. V tomto řízení byl rozhodnutím Úřadu Městské části Praha 1, odboru výstavby, dne 1. 3. 2019 schválen stavební záměr „*Stavební úpravy budovy č. p. 301 Karolíny Světlé, Praha 1 Staré Město*“, které podle žalobkyně nabylo právní moci dne 22. 3. 2019 a bylo zrušeno rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, č. j. MHMP 917935/2019, sp. zn. S-MHMP 795570/2019/STR.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že správní orgán I. stupně vydal na základě žádosti žalobkyně coby stavebníka ve společném územním a stavebním řízení společné povolení pro stavbu nazvanou „*Stavební úpravy budovy č.p. 301, ul. Karolíny Světlé, Praha 1 Staré Město*“; toto rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019, č.j. UMCP1 070738/2019, sp. zn. S UMCP1/149310/2018/VÝS-Zi-1/301 (dále jen „*rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019*“). Jedním z účastníků správního řízení, a to s ohledem na § 18 odst. 1 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZHMP*“), byla Městská část Praha 1. Dle názoru žalobkyně nabylo rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 právní moci, neboť bylo oznámeno všem účastníkům a žádný z účastníků ho nenapadl včasným odvoláním. Správní orgán I. stupně původně vyznačil právní moc rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 dnem 22. 3. 2019, později však vydal Oznámení o chybném vyznačení právní moci ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. S UMCP1/149310/2018/Výs-Zi-1/301, č. j. UMCP1 111547/2019, dle žalobkyně však nedůvodně a ta je tedy od 22. 3. 2019 v dobré víře, že rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 je pravomocné. Proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 podal odvolání účastník řízení, Městská část Praha 1, dle žalobkyně však opožděně, a tedy bez právních účinků.
3. Za Městskou část Praha 1 byl v řízení na základě § 30 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), ve spojení s § 97 odst. 1 a § 72 odst. 2 ZHMP oprávněn činit úkony starosta této městské části, resp. její zaměstnanec či zastupitel, v případě, že by k tomu byl starostou pověřen. Osoba, která ve správním řízení činí úkony za městskou část, přitom není zástupcem právnické osoby ve smyslu § 31 správního řádu. Písemnosti určené městské části coby účastníci řízení se doručují městské části, nikoli tedy osobě, která za ní činí úkony podle § 30 odst. 4 správního řádu. Vzniká tudíž otázka, kdy bylo rozhodnutí stavebního úřadu doručeno Městské části Praha 1; situace je specifická v tom, že stavební úřad je současně orgánem této městské části

(rozhodnutí tedy doručoval „sám sobě“). Podle názoru žalobkyně se tak stalo již vydáním rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 – rozhodnutí správního orgánu I. stupně přitom bylo vydáno dne 5. 3. 2019, kdy bylo rozesláno z datové schránky městské části do datových schránek účastníků řízení. Již toho dne měla tedy městská část rozhodnutí k dispozici. Dále bylo předmětné rozhodnutí dne 6. 3. 2019 zasláno prostřednictvím vnitřní elektronické pošty i útvaru starosty – zástupci městské části v územních řízeních. Téhož dne bylo toto rozhodnutí předáno v listinné podobě v rámci úřadu městské části do jeho spisovny, kde si ho zaměstnanec pověřený ve smyslu § 30 odst. 4 správního řádu, Mgr. J. B., vyzvedl dne 11. 3. 2019. Eventuálně by žalobkyně za den doručení považovala právě den 6. 3. 2019, kdy bylo rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 prostřednictvím spisovny předáno jednotlivým odborům úřadu městské části.

4. Podle žalobkyně tedy začala 15denní odvolací lhůta běžet dne 6. 3. 2019 a uplynula dne 21. 3. 2019; odvolání přitom bylo podáno až dne 26. 3. 2019. Žalobkyně dále uvedla, že odvolání nebylo předáno podatelně Úřadu Městské části Praha 1, ale je opatřeno podacím razítkem přímo odboru výstavby, který ve věci rozhodoval; není přitom uvedeno, kdo písemnost převzal. Zástupci žalobkyně byli dále dne 29. 3. 2019 nahlížet do spisu, žádné odvolání v něm ale založeno nebylo. Je tudíž velmi pravděpodobné, že bylo odvolání antedatováno.
5. Vedle toho žalobkyně upozornila, že Mgr. J. B. nebyl v řízení pověřen v souladu s § 30 odst. 4 správního řádu a § 72 odst. 2 a § 97 odst. 1 ZHMP (nebyl pověřen pro konkrétní řízení a současně byl pověřen Radou Městské části Praha 1, nikoliv jejím starostou).
6. Žalovaný v rozporu se zákonem porušil subjektivní veřejné právo žalobkyně na to, aby se veřejná moc zdržela nepřípustných zásahů do její svobodné sféry, když neoprávněně zrušil pravomocné rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019, ačkoli měl správně odvolání podané Městskou částí Praha 1 jako opožděné podle § 92 správního řádu zamítnout. Žalovaný též v napadeném rozhodnutí pochybil, pokud posuzoval otázku včasnosti odvolání výhradně tím, že nebylo prokázáno, že by se rozhodnutí dostalo do dispozice Mgr. B. dříve než 11. 3. 2019.
7. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
8. Uvedl, že rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 5. 2019, č. j. MHMP 917935/2019, sp. zn. S-MHMP 795570/2019/STR, a to na základě odvolání Městské části Praha 1, které žalovaný posoudil jako včasné. Ohledně uvedeného postupu žalovaného podala žalobkyně žalobu, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2021, č. j. 8 A 79/2019-63, odmítnuta. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla Nejvyšším správním soudem zamítnuta rozsudkem ze dne 22. 5. 2022, č. j. 7 As 327/2021-22. Městský soud v Praze ohledně způsobu doručení zaujal v usnesení č. j. 8 A 79/2019-63 názor, že odvolání podané Městskou částí Praha 1 bylo včasné. Přestože Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku konstatoval, že Městský soud v Praze včasnost odvolání neměl v tomto řízení posuzovat, právní názor ohledně včasnosti podaného odvolání již vysloven byl. Proto žalovaný navrhuje, aby si v nyní probíhajícím řízení městský soud tento právní názor zachoval, neboť žalovaný se s ním ztotožňuje.
9. Postup žalovaného byl posouzen Ministerstvem pro místní rozvoj na základě podnětu žalobkyně. Dle sdělení ministerstva ze dne 20. 7. 2020, č. j. MMR-8233/2020-83/455, byl postup žalovaného v souladu se zákonem.
10. Žalobkyně reagovala replikou, v níž uvedla, že ve svém vyjádření žalovaný uvádí, že Městský soud v Praze ohledně způsobu doručení zaujal názor, že odvolání podané Městskou částí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 1 bylo včasné. Tato část vyjádření žalovaného svědčí o nepochopení smyslu odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 327/2021-22, kterým sice byla kasační stížnost žalobkyně zamítnuta, ale NSS konstatoval, že závěry Městského soudu jsou nejenom předčasné, ale také jimi nelze argumentovat jako judikovaným názorem. NSS v žádném případě nezpochybil právní stanovisko žalobkyně, že odvolání Městské části Praha 1 proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 bylo podáno opožděně, a že je tudíž stále pravomocné. NSS pouze odkázal přezkoumání této právní otázky, tzn. včasnosti či opožděnosti odvolání Městské části, až do nynější fáze soudního přezkumu, neboť v předchozím soudním přezkumu bylo podle NSS takové posuzování předčasné.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud u napadeného rozhodnutí neshledal. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., neboť se žalobkyně ani žalovaný k výzvě soudu podle uvedeného ustanovení nevyjádřili a soud tak má za to, že s rozhodnutím bez jednání souhlasili.
12. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba **není** důvodná.
13. Soud oproti žalobkyni neshledal důvod nevycházet ze svého dřívějšího rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021, č. j. 8 A 79/2019-63, kdy ač závěry v něm vyslovené byly ohledně řízení ve věci žalobkyně soudem vysloveny předčasně, v kontextu projednávané věci ob stojí a soud neshledal důvod se od nich odchýlit.
14. Žalobkyně v projednávané věci namítá, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (stavebního úřadu) ze dne 1. 3. 2019 bylo podáno opožděně. V takovém případě by rozhodnutí marným uplynutím lhůty k podání odvolání (viz § 83 odst. 1 správního řádu) nabylo právní moci (viz § 73 odst. 1 správního řádu). Žalovaný by potom navazujícím rozhodnutím o odvolání zasahoval do již existujících hmotných práv žalobkyně, nabytých v pravomocně skončeném správním řízení. Na místě by přitom bylo analogicky aplikovat závěry judikatury správních soudů o přípustnosti žaloby proti rozhodnutí vydaném v přezkumném řízení, jímž bylo zrušeno či změněno přezkoumávané – již pravomocné – rozhodnutí (viz závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 4 As 31/2006-73).
15. Soud proto přistoupil k přezkumu toho, zda odvolání, na jehož základě bylo zrušeno rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019, bylo podáno včas (v 15denní lhůtě podle § 83 odst. 1 správního řádu). V případě, že by dal žalobkyni za pravdu, bylo by na místě zrušit napadená rozhodnutí v nyní projednávané věci, která navazovala na rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 a jimiž bylo zastaveno společné územní a stavební řízení vedené ve věci žalobkyně. Ústřední otázka, kterou se soud musel dále zabývat, tedy je, kdy bylo Městské části Praha 1, zastupované Mgr. J. B., pověřeným k tomu, aby za městskou část

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(jakožto účastníka řízení) vystupoval v územních řízeních, doručeno rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019.

16. Podle § 30 odst. 4 správního řádu „[z]a územní samosprávný celek činí úkony ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn územní samosprávný celek navenek zastupovat, jeho zaměstnanec nebo člen zastupitelstva, který byl touto osobou pověřen.“
17. Podle § 21 odst. 2 správního řádu „[p]ísemnost, která se doručuje do vlastních rukou, jsou oprávněny převzít orgány a osoby uvedené v § 30 nebo jiné osoby, které byly pověřeny písemnosti přijímat.“
18. Podle § 72 odst. 1 věta první správního řádu „[r]ozhodnutí se účastníky oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.“
19. Podle § 97 odst. 1 ZHMP „[n]a postavení a jednání starosty městské části a na jeho práva a povinnosti se obdobně použijí ustanovení vztahující se na postavení a jednání a na práva a povinnosti primátora hlavního města Prahy, není-li zákonem stanoveno jinak. Na rozhodování starosty městské části se obdobně použijí ustanovení vztahující se na rozhodování primátora hlavního města Prahy, není-li zákonem nebo Statutem stanoveno jinak.“
20. Podle § 72 odst. 2 ZHMP „[p]rimátor hlavního města Prahy zastupuje hlavní město Prahu navenek. Právní jednání, která vyžadují schválení zastupitelstva hlavního města Prahy nebo rady hlavního města Prahy, může primátor provést jen po jejich předchozím schválení, jinak jsou tato právní jednání neplatná.“
21. Soud nesouhlasí s tezí, že Městské části Praha 1 bylo rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 doručeno již jeho vydáním (dnem 5. 3. 2019), neboť toto rozhodnutí vydal orgán (úřad) městské části, která byla účastníkem řízení (a které mělo být toto rozhodnutí doručováno). Je nutno mít na zřeteli, že se obce v obdobných případech – v důsledku systému tzv. smíšené správy – nacházejí v dvojediném postavení. Na jedné straně jejich orgány vykonávají státní správu v rámci tzv. přenesené působnosti, a současně vykonávají samosprávu. Výkon těchto dvou činností by měl být relativně oddělený, konečně řídí se také v mnohém odlišnými pravidly. Rozhodování, resp. výkon jednotlivých pravomocí či práv, v rámci přenesené a samostatné působnosti je svěřeno různým orgánům městské části, příp. různým osobám působícím v rámci těchto orgánů; toto rozvržení je tedy nutné respektovat. V tomto kontextu tedy na městskou část, resp. její orgány, nelze nahlížet jako na jednu nedělitelnou entitu; ale naopak jako na entitu vnitřně funkčně diferenciovanou; což má svůj konkrétní odraz i ve vztahu k doručování některých písemností. Aby různá práva a povinnosti, jejichž nositelem je městská část, resp., jejichž výkon je svěřen orgánům takové městské části, mohly být efektivně vykonávány, potom je třeba, aby s relevantními okolnostmi byly – v souladu s právními předpisy – seznámeny vždy kompetentní orgány (resp. osoby).
22. V posuzovaném případě na jedné straně orgán městské části (její úřad) vedl řízení v I. stupni coby stavební úřad vykonávající přenesenou státní správu; na druhé straně městská část z titulu hájení zájmů svých obyvatel byla účastníkem řízení, neboť stavba měla být provedena v jejím katastrálním území (viz § 94k písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v rozhodném znění), tato činnost městské části – jak vyplývá z § 18 odst. 1 písm. h) ZHMP – byla vykonávána v samostatné působnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 8 As 72/2015-67). Konkrétně tedy rozhodnutí stavebního úřadu vydal v přenesené působnosti příslušný odbor Úřadu Městské části Praha 1; vystupování za městskou část coby účastníka v tomto řízení (samostatná působnost) měl ale na starosti

někdo jiný (primárně starosta, případně jím pověřený zaměstnanec městské části či její zastupitel – viz § 30 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 97 odst. 1 a 72 odst. 2 ZHMP). Tezi, že Městské části Praha 1 bylo rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 doručeno již jeho vydáním, je tedy třeba odmítnout.

23. Alternativně žalobkyně argumentovala, že za den doručení rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 Městské části Praha 1 měl být považován den 6. 3. 2019, kdy bylo toto rozhodnutí předáno v listinné podobě skrze spisovnu Úřadu Městské části Praha 1 Mgr. J. B., který byl pověřen k tomu, aby za městskou část (jakožto účastníka řízení) vystupoval v územních řízeních. Žalobkyně argumentovala, že taková osoba pověřená podle § 30 odst. 4 správního řádu není zástupcem městské části ve smyslu § 31 správního řádu (jako třeba zmocněnec na základě plné moci). Z uvedeného důvodu se tudíž neuplatní § 34 odst. 2 správního řádu o tom, že písemnosti jsou v rámci řízení doručovány právě výhradně zástupci (s výjimkou případů, kdy má v řízení něco osobně vykonat přímo zastoupený). Postačilo tedy, že rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 bylo připraveno ve spisovně úřadu městské části – již tím bylo Městské části Praha 1 doručeno.
24. Ani této argumentaci nemohl soud přisvědčit. Upozorňuje přitom zejména na pravidla týkající se doručování právníkům osobám, které žalobkyně opomněla. V souladu s § 21 odst. 2 správního řádu v případě písemností doručovaných do vlastních rukou (jíž bylo v souladu s § 72 odst. 1 správního řádu i rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019) je třeba, aby za právníckou osobu (tedy i obec, resp. městskou část) takovou písemnost převzala osoba, která za ní v řízení činí úkony podle § 30 správního řádu (vystupuje za ní). Nedoručuje se tedy právníké osobě bez dalšího s tím, že písemnost za ní může převzít v zásadě kdokoliv, jak naznačuje žalobkyně. V posuzovaném případě je tedy třeba za den doručení považovat skutečně až den 11. 3. 2019, kdy uvedenou písemnost převzal Mgr. J. B. pověřený činit za Městskou část Praha 1 úkony v řízení podle § 30 odst. 4 správního řádu.
25. Pokud potom žalobkyně zpochybňuje i samotné pověření Mgr. J. B. (zaměstnance Městské části Praha 1), soud konstatuje, že toto pověření bylo poněkud nesprávně uděleno Radou Městské části Praha 1, nikoliv starostou, jak předpokládá § 30 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 97 odst. 1 a 72 odst. 2 ZHMP. To ale není tomuto pověření na závadu. Předně je třeba zdůraznit, že příslušné rozhodnutí Rady (pověření) je podepsáno právě starostou městské části; současně to byl starosta, kdo příslušný návrh Radě předložil. Starosta tedy nechal záležitost projednat a rozhodnout širší (výkonný) kolegiální orgán, jemuž předsedá (viz § 97 odst. 1 a § 72 odst. 4 ZHMP); byl to ale on, z jehož iniciativy toto rozhodnutí vzešlo (a kdo nad ním tedy měl kontrolu). Na závadu pověření není ani skutečnost, že nebylo uděleno pro jedno konkrétní řízení, ale obecně pro neurčitý, typově vymezený okruh řízení (územní řízení, v nichž osoba zúčastněná na řízení vystupuje jako účastník řízení). Mgr. B. pak vystupoval za Městskou část Praha 1 v celém průběhu řízení ve věci žalobkyně (tzn. již od jeho zahájení) a byly mu v něm doručovány všechny písemnosti určené účastníkovi řízení, takže jeho účast na řízení a účastník řízení, kterého zastupuje, byly žalobkyni bez jakýchkoliv pochybností známy.
26. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že odvolání bylo ve skutečnosti podáno později než 26. 3. 2019 a podací razítko bylo antedatováno, tak soud uvádí, že toto tvrzení považuje za spekulativní a neprokázané. Skutečnost, že příslušná písemnost nebyla okamžitě založena do správního spisu, neprokazuje, že v té době nebyla podána. Dokladem, prokazujícím doručení rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 v listinné podobě účastníkovi řízení, Městské části Praha 1, resp. jejímu zástupci, je přitom pouze doručenka s identifikací, kódem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

mc01es235401418, s potvrzením osobního převzetí podpisem k tomu oprávněného subjektu, Mgr. J. B., ze dne 11. 3. 2019, která je součástí spisu.

27. Soud tedy uzavírá, že odvolání podané Městskou částí Praha 1 proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019 dne 26. 3. 2019 nebylo opožděné, ale bylo podáno včas. Toto rozhodnutí bylo pověřené osobě, Mgr. J. B., doručeno dne 11. 3. 2019; 15denní lhůta k podání odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu tedy měla osobě zúčastněné na řízení uplynout právě dne 26. 3. 2019.
28. Žalobní námitka není důvodná.
29. Pro úplnost soud doplňuje, že se neztotožnil s argumentací žalovaného, že by nebylo možné, aby žalobkyně namítala opožděnost podání odvolání proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019, když takovýto závěr z usnesení městského soudu č. j. 8 A 79/2019-63 nevyplývá, což výslovně podpořilo též znění navazující rozsudku NSS č. j. 7 As 327/2021-22, podle kterého: „[s]těžovatel [tj. žalobkyně v nyní projednávané věci – pozn. soudu] přitom nebude nijak zkrácen na svých právech, neboť i v navazujícím správním řízení a případném soudním řízení může namítat nesprávnost posouzení okamžiku doručení stavebního povolení Městské části, a z toho plynoucí rozpor s § 48 odst. 2 správního řádu. Bylo-li by totiž odvolání skutečně podáno opožděně, není v souladu s uvedeným ustanovením možné o téže věci znovu rozhodnout. Stěžovatel tedy bude moci i nadále zpochybňovat způsob, jakým došlo k doručování rozhodnutí v tomto specifickém případě, kdy je účastník správního řízení v podstatě rovněž rozhodujícím správním orgánem. Právo stěžovatele na přístup k soudu tedy nebude nijak zkráceno.“

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.